Hrůzné konce honby za zlatem.

Dvacet tisíc zklamaných, zoufalých zlatokopů čeká na pobřeží Aljašky, touží po návratu do Spojených Států.

Tak jako před lety putovalo tisíce a tisíce lidí do zlatonosné Kalifornie, vzdorujíce všem svízelům a všemu nebezpečí v té době ještě od Indianů jim hrozícímu, tak v posledních dvou, třech letech hrnuly se do Aljašky davy zlatokopův, jichž největší bohatství se stávalo z naděje, že podaří se jim urvati z lůna matky země část tam skrytého zlata.

A jako ohromná většina těch honců po zlatě vracela se zklamána z Kalifornie, tak dnes by rádo vrátilo se devadesát pět procent těch kdož vydali se do Aljašky, jen kdyby mohli. Ale mezi nimi a Spojenými Státy jsou hluboké vlny moře a ty činí stav jejich až k šílenství zoufalým.

Jedině v Nome City jest 2000 nešťastníkův, jímž hrozí smrt hladem a zmrznutím, jestli vláda nevyšle k záchraně jich lodě. Vydali se do Aljašky s nejbujnějšími nadějemi a dnes proklínají onu hodinu, v níž je myšlénka ta napadla.

V potocích Aljašky a vyschlých řečištích nalezalo se sice zlato, ale to bylo již z větší části vytěženo. To zavinilo nynější strašlivé postavení zlatokopův v Nome City, z nichž mnozí dohnáni hladem, stávají se lupiči a vrahy. K udržení rozpoutaných vášní bylo prohlášeno v nešťastném tom městě stanné právo a vyslány tam dvě čety amerického vojska k udržení pořádku. Ale ani přítomnost jich nemůže zabrániti zločinům denně se tam opakujícím.

K dovršení těchto hrůz vypukly tam neštovice a tyfus, což ovšem jest přirozeným důsledkem usídlení se několika tisíců lidí na bahnitém pobřeží v nezdravých stanech, chatrčích a kabinách.

Když těmto lidem zářila ještě jiskra naděje na možné bohatství, tu snášeli poměry ty ještě mlčky, ale nyní vzduch Nome City proniknut jest kletbami.

Od Golonn zálivu až do Port Clarence, vzdálenost to dvě stě mil obnášející, — nalezají se různé k těžení zlata potřebné stroje, rezí pokryté, jež zanechány tam byly majitely v zoufalé resignaci. Ale mnohem více těchto strojů jest dosud v přístavu v bednách a stroje ty lze koupiti za každou nabídku, nikdo však nechce jich ani zdarma.

V davu těchto nešťastníkův svedených zlatým leskem naděje, není centu hotových peněz. Vše co měli obětovali na zakoupení potravin, dříví a nyní zde leží skupeni na břehu a čekají na vykoupení z této země, v níž neočekává je nic nežli záhuba.

Noci severu počínají se tam nyní již dloužiti, a život lidský má pro mnohé ty zoufalce menší cenu, nežli kus potravy, který mohou za tento život urvati. Loupeže pomocí omamujícího chloroformu, a zabijáku jsou častější a vojsko nemůže jim zabrániti ve svém nedostatečném počtu.

Žádný člověk nemůže tam nazývati nic svým vlastnictvím, nehájí-li to s puškou v ruce.

Brigádní generál Randall velitel departementu Aljašky, musel převzíti správu Cape Nome do svých rukou, jelikož ale k zavedení pořádku stojí mu pouze 225 mužů k rukoum, tu úkol jeho jest obtížný.

Vzdor tomu však, ač hrozila tam několikráte již vypuknouti veřejná vzpoura a anarchie, v níž byli by slabší podlehli silnějším, tu přece jeho ráznosti podařilo se mu zastrašit nejhorší živly v Nome City shromážděné.

Doposud veřejná správa spočívá tam na tak zvané obchodní komoře, ale autorita její rovnala se nule.

Značná část honcův za štěstím sestává z těch lidí, kteří vlastně přišli sem ze zlatokopů těžit a ne zabývat se hledáním zlata. V těchto pijavicích nejvíce jest hráčů se femeala a mezi nimi nalezá se také pověstný Wyatt Earp, jehož zná celá Kalifornie a sousední státy. A tito lidé jsou nejnebezpečnější lidskému majetku i životu a k vůli nim vlastně muselo být prohlášeno stanné právo v Cape Nome.

Město, které zde vyrostlo v jednom roce, poskytuje zajímavý ač nyní nanejvýš smutný pohled. Vyrostlo na písečnatém pobřeží, kde před tím nebylo nikdy vidět lidské duše. Nejblíže u moře rozkládají se plátěné stany, před nimiž strmí sudy, bedny a okolo nich běhají hladoví psi, jichž zuřivý štěkot a skučení rozléhá se po okolí, zatím postaveny jsou kabiny a chatrče ze dřeva a několik budov z plechu, v nichž každá má několik poschodí. Jsou to hotely, saloony, restauranty, divadla, taneční síně a obchody.

V posledním letě zakotvilo padesát parníků u pobřeží Cape Union a vysadilo na břeh 20,000 lidí a za $1,500,000 různého nákladu. Každý z těchto parníků řeplněn byl honci za štěstím a trpení všech, nežli přistáli k této isti pobřeží Aljašky bylo strašli-é. U Cape Nome není přístavu a každý musel se dostati na břeh jak nejlépe mohl. Náklad musel být dovežen na břeh na vorech a zde byl složen bez ladu a skladu v divoké směsici a majitelé museli domáhati se svého majetku s napnutím všech sil a často nežli ho dostali do rukou, tu byl již z polovice zničen.

V celé saisoně pouze čtyry malé vlečné parníky obstarávaly dopravu vorů od lidí v šírém moři stojících a nejmenší jich cena za službu tu byla $40—za hodinu.

Nikdo neočekával takovýto nával lidí na toto pusté pobřeží a tisíce lidí muselo stráviti noc za nocí bez jakéhokoliv přístřeší a mnozí zoufajíce v tomto utrpení volali na smrt, aby je vysvobodila z tohoto pekla.

Většina města rozkládá se na půdě prosáklé ledovou vodou. Tato podobá se houbě, již nelze nikdy vysušiti. Někteří se o to pokusili a vykopali malé struhy, do nichž chtěli vodu sváděti, brzo však práce té zanechali. Poměrně nejsušší část pobřeží rozkládá se asi míli na východ a zde usadili se ti, kdož zůstali zde přes zimu a vystavěli si zde své příbytky. Tato část města nazývá se Východní Nome a jest rozdělena v pravidelné blocky a má též založenou svou hlavní ulici. Když nastal letos k pobřeží onen přistěhovalecký nával, tu nově příchozí nerespektovali ani v nejmenším práva starých osadníkův. V mnohých případech, když majitel nebyl přítomen, tu odstěhovali aneb rozbili jeho chatrč a postavili tam svůj stán. Toto surové bezpráví vedlo ovšem k mnohým krvavým sporům. Právo na zabrání celého lotu nešetřeno již dokonce. Každý kus prázdného místa zaplněn byl stánem hrnoucích se sem zlatokopův a i hlavní ulice byla jimi zastavena.

Jedním z těchto nově příchozích desperátních honcův štěstěny dokonce byla ukradena i veřejná studně v East Nome. Když osada tato byla založena, tu obyvatelé její společným úsilím vykopali pěknou studnu, z níž mohl každý čerpati vodu pro svou spotřebu zdarma. Tu jedné noci nad studnou vystavěl jakýs Murray chatrč a učinil jí soukromým svým majetkem a nyní počítá 5 centů za každý kbelík odtud vyčerpané vody. Murray dopustil se této loupeže veřejného majetku před příchodem vojska a občanstvo obávajíc se nikdy nechybivšího jeho revolveru, nyní mlčí a za vodu platí.

Dokud nebyl brigádním generálem Randallem zaveden jakýs takýs pořádek, tu děly se v Cape Nome podvody nejhoršího druhu. Loty, které nikdy neexistovaly prodávány nově příchozím, aneb "claimy" úplně bezcenné, do nichž šikovně nasypáno trochu zlatého písku.

Jak se zachází se Slováky.

Rakouská říše byla proto rozdělena na dvé, aby v jedné části Němci, v druhé zase Maďaři národy slovanské utlačovati mohli. Kterak Maďaři ve své uherské části říše zacházejí se Slováky, o tom poučí nás nejlépe následující:

Dne 3. kv. 1897 vyšel v "Národních Novinách" čl. "Paralysa progressiva", v němž zkritisováno a ovšem odsouzeno násilné pomaďarčování místných jmen. Článek radil obcím, aby na základě zákona z r. 1893 bránily původní svoje jmena.

Dne 15. č. 1897 uveřejněn v "Národních Novinách" čl. "Otrokářství nahoru i dolů", v němž citovány maďarské časopisy 'Magyar Ország' a 'Hazánk', jež ujaly se pešťanských cihlářů, krutě utiskovaných továrníky.

Pro tyto články "Nár. Nov." byly zažalovány před porotou pro pobuřování proti národnosti a církvím a dne 23. č. 1898 red. Ambrož Pietor, jenž článek ani nenapsal, ani do tisku nedal, byl jako zodpovědný redaktor odsouzen na 18 měs. do vězení. Pisatel článku Eduard Kováč, jenž se dobrovolně přihlásil jako autor, nebyl soudem pohnán k odpovědnosti.

Pietor odseděl si přisouzený trest a když po půldruhém léte vracel se do Sv. Martina, vlastenecké obecenstvo vyšlo mu vstříc na nádraží. Část obecenstva, velmi malá, dostavila se následkem oběžníku adv. Matouše Duly. Ostatní přišli z vlastního popudu. Když Pietor vystupoval z vlaku, Dula jej uvítal řečí, slečny Věra Dulova, Etelka Cablkova a Elena Švehlova podaly mu kytky. Vše událo se v tichosti.

Ale jakýsi špicl donesl o tom zprávu slúžnému Attilovi Ujhelyčovi a ten honem poslal žandarmy, aby zakročili. Žandarmové obstoupili vůz, na kterém Dula vezl Pietra, tak že to vypadalo, jakoby vezli zločince. Lidé počali zpívati "Hej Slováci" a zpívali, až Pietor zmizel ve svém bytě. Nedosti toho, četníci vnikli do dvora adv. Mudroně, kde je red. "Nár. Nov.", že prý hledají jakéhosi vysokého člověka, "který jim do tváře zpíval!" Když byli upozorněni, že nemají práva vnikati do cizího domu, žandarmové nabili pušky a mířili na hlouček 10—12 lidí na dvoře Mudroňova domu. Přiběhl jejich poručík Lazar a odvedl je.

Slúžný Attila Ujhelyč udal 32 občany soudu, a to jen tak od oka, koho chtěl a kdo mu napadl. Tak na př. Izáka, jenž se mezitím byl bavil v "Nár. Domě", Saulinyho Totha, jenž jel rychlíkem k Vídni, Pavla Kvítka, zámečnického dělníka, jenž ještě nebyl vyšel z práce v továrně. Udal i syny Pietrovy, Miloše a Ivana, kteří vyšli naproti vlastnímu otci. A zase neudal mnohé, kteří na nádraží byli.

Z udaných 32 osob 28 bylo obžalováno pro "schvalování nezákonných skutků", načež uherský zákonník připouští až 6měs. vězení. Ale zákon výslovně vyjímá schvalování přečinů politických. Toho však obžaloba nedbala. Všichni obžalovaní citováni několikrát až do Báňské Bystřice. Jedna cesta stále je dohromady na 300 zlatých.

Dne 24. ledna 1900 bylo závěrečné přelíčení. Proti obžalovaným vedeni falešní svědci, jež oni po svém odsouzení pohánějí před soud pro křivé svědectví a přísahu.

Obžalovaní odsouzeni následovně: Matouš Dula na 3 měs., Blažej Bulla na 2. Svetozar Hurbar 1, Vladimír Mudroň 1, Ondřej Halaša 1, Josef Škultéty 1, Josef Capko 1, Št. Cablk 1, Jan Cablk na 14 dní, Jos. Fábry na 14 dní, Jos. Cipár na 1 m., Ondřej Sokolík na 14 dní, Samael Kacharik na 14 dní, Jiří Čajda 1 m., Konst. Hurban 1 m., Pavel Mudroň 14 d., Petr Kompiš na 1 m., Gedeon Túrzo 14 d., Julius Branecký 14 d., Antonín Novák 14 dní, Anton Bílek 14 d.; slečna Věra Dulova k pokutě 50 zl., slečna Etelka Cablkova 100 zl., Elena Švehlova 50 zlatých. Útraty 112 zl. 47 kr.

Odsouzení se odvolali. Královská tabule osvobodila sl. Věru Dulovu a ostatní tresty zmírněny. Matouš Dula svou i svých přátel věc před král. tabulí sám hájil a dokázal nezvratně, že protokol závěrečného přelíčení byl nesprávně veden a odpovědi zkrouceny. Soud nabyl o tom přesvědčení a slíbil připojit opravu k soudním aktům.

Odsouzení odvolali se ještě jednou, k nejvyššímu tribunálu, a tato soudní stolice, jež má býti vzorem nestrannosti, prvotné tresty některých zdesetinásobila, ale některým i zdvanáctinásobila. A to všecko pro nic za nic, tak že je patrno, že Slovaci jsou biti proto, že jsou Slovani a dosud se domnívali, že jim náleží jako spoluobyvatelům uherského království také nějaké právo, také nějaká spravedlnost.

Ale buďtež dobré mysli! Slovenská věc pokračuje: přibývá jim mučedníkův i chrabrosti muka snášeti. Stejným poměrem roste nespravedlnost jejich protivníků, jež nabývá již rozměrů krutosti. To je stadium, kdy k Slovákům obrátí se sympatie nejen rodného světa, nýbrž i samých Maďarů, kteří v sobě neudusili ještě všechen lidský cit a nezapomněli, že také byly doby, kdy jim bylo snášeti křivdy, útisky, nesvobodu a násilí všeho druhu. Maďaři z těch dob šlechetných zápasů mohou býti Slovákům příkladem boje proti nynějším Maďarům, kteří jsou prodchnuti ctižádostí utlačovatelův a týratelů svých spoluobčanů slovanské národnosti.

Neodvážíte se žádného risku, koupíte-li Chamberlain's Colic, Cholera and Diarrhoea Remedy. Všichni lékárníci vrátí vám peníze, nebudete-li spokojen po jeho použití. Všude se doznává, že jest to nejúspěšnější lék proti nemocím střevním a jedinkým, který nikdy nechybí. Jest příjemným, bezpečným a spolehlivým.

— Nemáte-li chuť k jídlu motáli se vám hlava, trpíte-li závratí neb nezáživností, užívejte Severovu Žaludeční Hořkou a uchraňte se mnohých nemocí. Odporučuje se zvlášť starým a slabým osobám. Cena 50c. a $1.00.

Feuilleton.

Svornosti vaší tajný smysl zní: "Dělej ty, co chceme my."
U mně zase svornost znamená: "Dělejte vy, co chci já."
Karel Havlíček.

Tak napsal Karel Havlíček kdysi před 50 lety a dnes vidíme, že tatáž jeho slova nemohou býti ani dosti hlasitě našim krajanům v uši nakřičena, aby se jim tam z nich něco zadrželo. Každý naříká na nesvornost v českém národě, ale každý chce jen tu svou svornost. Tak i kdysi Bismarck volal na německé socialisty: "Ja, ja, die Freiheit, die ich meine." Navrhl totiž zákon protisocialistický a dovolával se přijetí jeho svobodou. Když pak se tomu zástupcové socialističtí posmívali, odpověděl jim, že on má svoji vlastní svobodu, totiž vlastní představu o svobodě. Socialisté chtěli dáti národu svobodu dle svého přesvědčení, Bismarck zase dle svého. Nu a ta naše česká svornost je také všelikého druhu a každý chce jen tu svoji svornost.

Teď stojíme v zénitu politiky a tu se ta mrška vtírá každému na mysl, ať chce nebo nechce. Nu a v té věci panovala u nás až do nedávna svornost vskutku až roztomilá. Ať jste vzali do ruky Katolíka nebo Dennici Novověku, Šotka nebo Svit, Svornost nebo Hlasatele, Slavii nebo Svobodu, ze všech vám zavznívaly krásné, harmonické zvuky svornosti politické. Jinak si pánové do těch různých novin píšící nemohou ani na jméno trefit, ba líčejí se navzájem jako zločince, vyvrhele, darebáky atd., ale v politice jsou ještě dnes jedna ruka. A náš Pokrok Západu počal do toho svornostenského koncertu českoamerických novinářů také silně přiznávati takt, ale tu se té basy chytili jiní muzikanti a tu máš čerte kropáč — je po svornosti a po harmonii.

U Pok Záp. teď svornost znamená: "Dělejte vy, co chci já." Dříve měl býti ten česko-americký národ spasen jen po demokraticku, ale když se tu vyskytli lidé, kteří uznali, že ta druhá strana má jiné ponětí o té svobodě a svornosti, již je zle. Pok. Záp. je zaprodán, Marek Hanna ho koupil, aby pomocí něj obrátil Čechy na víru republikánskou. Nu a tím je po svornosti politické, jaká to škoda! Dennice Novověku, Amerikán, Šotek atd. mohou hájiti zásady svobodomyslnosti, to jim nikdo ve zlé nevykládá, leč Národ-Katolík, Jednota, Hlas, Svit atd. Tyto náboženské listy zase mohou spílati předešlým o všecko pryč a potíráním jich hájiti své stanovisko náboženské — to jim také nikdo ve zlé vykládati nebude. Vždyť jsme v zemi svobodné, kde zákon chrání každého ve volném vyznávání jeho přesvědčení, proč bychom neměli míti také časopisy věrecké i nevěrecké? To všecko je hezké, ale že Pok. Záp. svým krajanům vykládá zásady a náhledy strany republikánské, to již není hezké. Tím byla ta svornost česko-amerického lidu celice porušena.

Kdo pak asi koupil a uplatil Den. Nov., Svornost a Šotka, aby psali nevěrecky, a kdo uplatil neb koupil Katolíka, Hlas, Jednotu, Svit a Křesťanského Posla, aby psaly věrecky? A kdo všecky tyto časopisy bez rozdílu víry zase koupil nebo uplatil, aby psaly demokraticky? Tedy ti věrci a nevěrci mohou býti zásadními demokraty, aniž by museli k tomu býti koupeni, ale zásadními republikány nemohou býti lidé bez zaplacení. V tom náhledu jsou svorni Katolík se Šotkem, ač si vzájemně vytýkají hrabivost a ziskuchtivost. Šotek podkládá kněžím jen soběcké motivy, že jen ze ziskuchtivosti hájejí nauky náboženské, kdežto Nárcd-Katolík stejně zpívá o redaktoru Šotka a všech jiných novinářích. Z toho patrno, že pánové ti také rádi berou — inu, vždyť je člověk od toho živ! Nu a když tedy ten Marek Hanna tak penězi plýtvá a Pok. Záp. jich tolik nasypal, proč pak se na něj také neobrátí, aby jim jich také trochu dal? Vždyť oni ti pánové dobře vědí, kudy se pro ně chodí.

Tím tedy, že Pok. Záp. vystoupil z toho demokratického koncertu česko-amerického novinářstva, porušil zajisté tu naši národní svornost. Teď záleží na tom, kterak jí opět docíliti. Buď vy dělejte, co chceme my, nebo my máme dělati, co chcete vy? Zkrátka moudře, aby národní svornost byla opět docílena, buď se musejí všecky česko-americké časopisy státi republikánskými jako P. Z., nebo tento se musí státi demokratickým.

Hrome, teď mi teprve napadá, že také Domácnost dělá do politiky a je též republikánskou. Svůj bývalý nepolitický plášť zaměnila za politický — nemohli by mi demokratičtí páni novináři říci, jestli jí také Hanna koupil a zač? Abych pravdě úplný průchod dal, musím tu ještě pověděti, že také clevelandská Volnost jest alespoň trochu republikánskou. Zůstalo na ní asi z dřívějších dob přilepeno kus toho republikánství.

Nu a teď tedy zase k té národní svornosti. Bylo by to velmi hezké, kdybychom tak byli všichni jedna mysl, jedno srdce. Já se zaručuji za Pok. Záp., že bude ihned se všemi ostatními časopisy demokratickými unisono chváliti Bryana a jeho zásady, jakmile se Šotek, Duch Času, Dennice Nov., Svornost atd. smíří s Katolíkem, Svitem, Hlasem, Křesťanským Poslem atd. Budou-li všecky tuto vyjmenované demokratické české časopisy svorně buď hájiti, nebo potírati náboženské nauky, půjdeme za jejich dobrým příkladem i my v politice.

"Jo, sedláče, to je něco jiného" — odpoví asi ti věřící jako oni nevěřící. Pod svorností národní nemyslíme vzdání se náhledů náboženských, abychom se shodovali všichni ať ve víře, ať v nevěře. Nu a totéž si zase myslíme my v ohledu politickém. Jestliže se ti věřící a nevěřící demokratičtí novináři nemohou shodnouti na stejných náhledech náboženských, kterak to mohou žádati v ohledu politickém? Je-li dobré, aby měla každá sekta náboženská svůj vlastní list k hájení a šíření svých náhledů, proč to není také dobré, že Pok. Záp. se ujal obhajoby zásad strany republikánské? A jestliže pánové druzí tvrdí, že to činí ze zásady a pro dobro lidu našeho, kterak se mohou odvážiti ku tvrzení, že P. Z. obhajuje stranu svou za peníze?

Jsou to podivné věci, jež se na tom světě dějí. Každý má jen to své za nejlepší a to jiné musí býti špatné. Věřící se považují za ty nejlepší lidi a nevěrce odsuzují co darebáky. Nevěrci zase říkají věřícím, že jsou hlupáci a zpátečníci, oni pak zase že jsou lidmi pokročilými a uvědomělými. Tak i demokraté se považují za jediné spasitele národa amerického a republikány staví před zraky národa co zhoubce svobody a škůdce národa. Kde je pravda? Říká se, že pravda jest jen jedna, ale tady je těch pravd celá řada. Co si z toho máme vybrati?

"Jsme shluk protivných sil
a tak jdeme k cíli."

Tak píše Jiljí Jahn v jedné své básni a má zajisté pravdu. Kdybychom byli všichni stejných náhledů, nepokračovali bychom, nešli bychom nijak k cíli. Musíme se potírati, musíme zápasiti o své náhledy, abychom se vzájemně vytříbili. Toto tříbení znamená pokrok. Tím utkáváním se protivných sil v boji spějeme k cíli lepších náhledů, lepších zásad.

Proto páni čeští novináři, vy věrecko-nevěrečtí demokraté, měli byste s radostí vítati republikánského zápasníka na kolbišti politickém a nikoliv s úšklebkem pohrdlivým. On vám dává aspoň příležitost k boji za své zásady. Jste-li tak dobrými demokraty a věříte-li v zásady strany své, můžete s Pok. Záp. skřížiti meče v zápasu politickém. Či měli bychom zde ty různé náboženské časopisy, kdyby tu nebylo listů nevěreckých? Šíření nevěry mezi Čechy americkými vyvolalo do života časopisy náboženské. Kterak a proti komu by časopisy demokratické mohly hájiti zásady své, kdyby tu nebylo listů republikánských?

U mne zase svornost znamená: Dělejte vy, co chci já. Hajte své zásady politické, hajte je důstojně, věcně, ne však posměšně. Dělejte, co dělá Pok. Záp., totiž odůvodňujte náhledy své fakty, zkušenostmi, důvody rozumovými a pak bude zajisté svornost mezi námi. Neznamená svornost jednomyslnost ve všem, nýbrž šetrné a vážné vyměňování si náhledů. Tak na to pohlíží

Józa.

Zvláštní nález.

Krátce před tím, než zachvácено bylo největší přístavní město texaské, Galveston, živelní pohromou, učiněn byl nedaleko téhož města nález, který světu ohlašuje, že podobná, ba daleko krutější katastrofa stihla lidstvo v těch krajinách před mnoha tisíci lety žijící. Výstava, která se pro příští rok chystá v Buffalo, N. Y., bude obsahovati nesčetné kosti lidí, kteří kdysi v dávnověku zahynuli nedaleko Galvestonu nějakou živelní pohromou.

Před nějakým časem nechala společnost dráhy Arizona & New Mexiko kopati u zálivu galvestonského pro stavbu dráhy a tu se přišlo na kosti lidské, o nichž bylo patrno, že pocházejí z doby předhistorické. Ředitel dráhy, jsa znám s prof. Benediktem, který má na starosti národopisnou část Pan Americké výstavy v Buffalo, zpravil tohoto o nálezu a ten nechal na místech oněch dále kopati. Sotva že se přikročilo ku systematickému kopání, shledalo se, že v naplaveném štěrku a písku se nalezají kosti tisíců lidí, kteří kdysi v dávnověku zde zahynuli.

Jisto jest, že záliv Mexický sahal dříve dále do země a že pevná země stále více do zálivu postupuje. Z položení a nahromadění kostí lidských lze s jistotou souditi, že náhlé vzedmutí se moře, spojené snad s bouří, zachvátilo tisíce lidských bytostí, na pobřeží bydlících, jejichž mrtvoly pak do moře byly spláknuty. Z poloh koster jest patrno, že tu byly nakupeny celé hromady mrtvol v těch nejrůznějších polohách, které tam nemohly býti pohřbeny spůsobem obyčejným, nýbrž silou přírodní nakupeny.

Z toho množství kostí lidských lze také souditi, že lidé ti nebyli úplnými divochy, kteří žili porůznu, nýbrž že to byl již národ částečně civilisovaný, který žil ve společnosti. Někde se nalezlo až 14 koster spletených v celek, jako by celá rodina pospolu zahynula jeden druhému v náručí. Nalezeny tu byly také podlouhlé kuličky ze slonoviny, v průměru asi ¼ palce, v délce 1½ až 2 palce, po délce provrtané a na zevnějšku se zářezy. To jest důkazem, že lidé ti již měli značný stupeň vědomostí řemeslných a zajisté že tvořili četné obce podél zálivu Mexického.

Některé z lebek nalezených jsou rozměrů obrovských, ale většina jich vykazuje nízká čela. Zuby nalezené jsou zvláště pozoruhodné, neboť jsou vesměs zdravé, silně vyvinuté a nasvědčují, že lidé ti se živili nějakou tuhou stravou. Kdežto u lebek indianských se jeví velmi mnoho zubů zkažených, nebylo tuto nalezeno ani jediného zubu nakaženého. Kosti vykopané byly velmi měkké, ale když byly ponechány na slunci, vyschly a ztvrdly, tak že mohly býti zachovány. Žádné však dětské kosti nalezeny nebyly a tu se má za to, že jemné kosti dětské úplně shnily a se rozpadly, kdežto pevné kosti lidí dospělých se udržely.

Naleziště kostí těch sestává ze sedmi různých vrstev, z nichž každá jest asi 3 stopy tlustá, mezi každou z nich pak jest nánost ¼ až 1 palec hlíny. Na vrchu jest vrstva hlíny asi 8 palců silná, v níž jsou silné stromy živého dubu. Spodní vrstvy jsou nestejné, v jedněch je více štěrku než v druhých, v některých pak se nalezají skořepiny z ústřic, v jiných z měkýšů. V druhé vrstvě od shora a pak ve vrstvě nejspodnější, v hloubce 21 stop nalezeno bylo těchto kostí nejvíce. Vypadá to, jako by dvě katastrofy v různých dobách zasáhly lid zde bydlící a nahromadily tu mrtvoly lidské snad v různých stoletích, neli tisíciletích. Asi 1500 koster bylo vykopáno zachovalých a daleko více se jich rozpadlo, tak že jen úlomky kostí zůstaly zachovány.

Tento podivuhodný nález bude vystaven v Buffalo na výstavě Všeamerické, kdež budou kostry dle možnosti upraveny, aby vydaly svědectví o tom, co se před mnoha tisíci lety událo na této pevnině.

Vyhnali kazatele.

Sekta tak zvaných křesťanských Zionistů, již založil Dowie v Chicagu a okolí, jest od lidu všude pronásledována. Minulé neděle si vyjel její kazatel Efraim Bassinger do Mansfieldu, O., aby tam obracel lidi na svoji víru. S počátku jej občané nechali na pokoji, tak že kázal nerušeně, později se jim však jeho víra nějak znelíbila a oni se ve velikém množství seběhli dotírajíce na Bassingera, aby se klidil z města. Policajti museli vzíti misionáře pod svá ochranná křídla a dovésti jej co andělé strážce na nádraží, aby se mohl aspoň se zdravou kůží z Mansfieldu dostati. Na cestě jej však lid poházel shnilými jablky, žvanci tabáku a jinými nepěknými věcmi. Zástup lidu pak ještě přivedl na nádraží dva obrácence Bassingera a všem třem nařídil, aby se z města vyklidili a více se sem nevraceli.

STATE OF OHIO, City of Toledo, Lucas County. } ss

Fr. J. Cheney odpřisáhnul, že jest starším členem firmy F. J. Cheney & Co., provozující obchod v městě Toledo, okresu a města uvedeného a že zmíněná firma vyplatí obnos jednoho sta dolarů v jednom a každém případě, v němž katarrh nebyl by vyléčen užíváním Hall's Catarrh Cure.

FRANK J. CHENEY.

Odpřisáhnuto a podepsáno v mé přítomnosti dnes, dne 16. prosince 1886.

{ Seal } A. W. GLEASON, notář.

Hall's Catarrh Cure jest užíván vnitřně a účinkuje přímo na krev a slizniny. Pošlete si pro dosvědčení, zdarma.

F. J. CHENEY & CO., Toledo O.

Prodává se u lékárníků za 75c.

Hall's Family Pilulky jsou nejlepší.

Výlety pro hledající sobě domovy.

V první a třetí úterý v květnu, červnu, červenci a srpnu Missouri Pacific dráha prodávati bude lístky železniční na cestu tam i zpět za ceny velmi nízké do Kansas, Arkansas, Oklahoma, Indian Territory a do některých míst na jihu a na jiho-východě. O podrobnosti pište neb hlaste se v úřadovně společnosti, jiho-východní roh 14. a Douglas ul., Omaha. 7otf

J. O. Phillippi, A. G. F. & P. A. T. F. Godfrey, P. & A.

...amississippské mezinárodní výstavě v Omaze obdržel v odboru pivním

Krugův ležák

Cabinet Beer

ZLATOU MEDAILI

základě jeho čistoty a jeho osvěžujících a posilňujících vlastností.

Objednejte bedničku od

Fred. Krug Brewing Co.

1007 Jackson St. Telefon 420.

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Řád Palacký č 1 ZČBJ.
odbývá své pravidelné schůze každou čtvrtou neděli v měsíci o 2. h. odp. v síni p. Klepetky na 13. a William ul. Předs. Jan Rosický, taj. J. V. Mašek, 1237 So. 12 St., účet. V. A. Soubrada, 1317 Williams ul., pokl. Fr. Mach

Těl Jed Sokol v Omaha
odbývá své pravidelné schůze každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci večer ve své místnosti 1229 So. 13th St. Předs. Václav Bureš, tajemník Jan Janák 509—511 so. 12th St., účetník Karel Štěnička, 412 So. 13th St., Pokladník Ant. Kment, 1247 So. 15th Str

Podp Sokol Tyrš č 1.
odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v měsíci v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se 1. neděli v říjnu, půlletní schůze 1. neděli v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu. Předseda Fr. Svojtek, místopředseda Jos. Nelepinský, taj. John Chleborád, 1246 jižní 15tá ul., účetník Josef Kašpar, 1420 již. 13. ul. Pokladník V. F. Kuncl, 1316 So. 13. Str. výbor majetku Jos. Němec, Jos. Vopálka a Ant. Vašák; praporečník J. Šerhakl, dozorce Fr. Voltěch, náčelník A. Vašák.

Bohemia Lože č 314 AOUW.,
odbývá své pravidelné schůze v Národní síni každou 2. a 4. středu večer. F. W. Bandhauer M. P. Vác. J. Pakeš, Záp 1518 William Str., J. V. Vacek, účetn k, 2219 So. 14. Str., C. Rosewater, spol. lékař, 222 Bee Building

Tábor Columbus č 69 WOW.
odbývá schůze každé 1. a 3. úterý v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na 13. a William ulici Vel. konsul Jan Náměstek; místokonsul, Vác. Blažek; pokladník Chas. Kuncl; klerk F. J. Fitle, 211 N. 22 st. So. Omaha; průvodčí Jos. J. Dolejš; vnitřní strážce, Joseph Krejčí; venkovní strážce. Josef Vaněk.

Tábor Nebraska č 4771 MWA.
odbývá své pravidelné schůze každou prvou a třetí středu v měsíci v osm hodin večer v síni pana Jana Hrocha. Konsul K. Smrkovský, 1113 Dominion St.; návodčí Mike Votava, bankéř Jos. Vopálka, 3. a William ulice; klerk J. F. Přibyl, 810 Hickory.; průvodčí Fr. Velechovský; vnitřní stráž Karel Šardiant; venkovní stráž John Strnad; výbor majetku Rud. Beran. Jan. Chleborád. Josef Fiala.

Tábor Nebrasská Lípa č. 188 WOW.
odbývá schůze každé poslední úterý v měsíci v síni Hrochově. Josef Šíp, předseda, 1012 Homer St.; Vác. Dolejš, místopředseda, 1310 So. Garfield St., John Šafář, pokladník, 1232 So. 13th St; A. F. Novák, taj., 1319 William St; Frank Swoboda, průvodčí.

Sbor Vlastislava č 29 JČD.
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně o 2½ hod. odp. Předsedkyně Marie Michal, 1808 Mason ul. vysloužilá předsedkyně K. Bartoš, náměstka Marie Rosický, tajemnice M. Suchánek, 1124 So. 13th St., účetnice Josefa Moučka, 15. a Williams ul., pokladnice Karolina Beránek, 16. a Williams ul., dozorkyně Marie Kuncl.

Sbor Boleslava č 60 JČD.
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci, v Národní síni o 2. h. odp. Předsedka Ant. Mach, 1221 již. 15. ulice, tajemnice Vinci Čermák, 1247 již 14 ul. účetnice Marie Příborská, 1211 již 12. ul., pokladnice Karolina Fibigar, 1208 již. 13. ul.

Sbor Hvězda Nové Doby č 86 JČD.
odbývá své schůze každou 3. neděli v měsíci ve . hod. odp. v síni Metzově. Předsedkyně M. Peška, pokladní Marie Zikmund, 1220 So 12th St., účetní Marie Krčál, 11.. So. 13th St., tajemnice Vilh. Bartoš, 1234 So. 13th St.

Sbor Martha Grove č 10
odbývá své pravidelné schůze vždy 4. neděli v měsíci, v Sokolské síni. Předsedkyně Mary Boukal, místopředsedkyně Anna Krejčí, tajemnice Rosie David, 1253 So. 16 St., pokladnice Josie Janeček, průvodkyně Fannie Pešek a Fannie Opočenský, lékař Dr. L. Svoboda.

Sbor Lilie č 9 Kruhu Dřevařek
odbývá své pravidelné schůze vždy v čtvrtou neděli v měsíci v místnosti p. J. Hrocha. Předsedkyně Marie Pechač, 33. a Cass ul. místopředsedkyně Fannie Krajíček, tajemnice M. Samec, 1256 jižní 13 ul., pokladnice Marie Mareš, 5. a William ul., průvodkyně Antonie Fiška, V. K. Anna Sova, vnitřní stráž Anna Dvořák, venkovní stráž Katie Sluníčko, výbor majetku Emma Majstrick, Emma Mrkvička a Marie Mařík.

Podp sbor Sokolek Tyrš č 1.
odbývá své schůze jednou měsíčně a sice každou druhou neděli v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se v říjnu, půlletní v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu. Předsedkyně Františka Koutský, místopředsedkyně Marie Bečán, tajemnice Stasie Čadek, 117 18th & Q Sts., So. Omaha, účetnice Marie Bílek, 36. a Charles St. Omaha, pokladnice Bož Bukáček

Eliška Přemyslovna, č. 77, ZČBJ.
Schůze třetí neděli v měsíci v síni Jos. Klepetky. Antonie Kment, předsedkyně, Josefa Steiger, taj., 1409 So. 4th St., Hanna Šebek účetnice, 1407 So. 4th St.

Tábor Myrta čís. 922 R. N. A.
odbývá schůzi první neděli v měsíci, v sokolské síni. Předsedka Marie Boukal, tajemnice Marie Urbánek, 3024 S. 18. St., pokladnice Františka Rousek, maršál Pavla Hanzelin, kancléřka Mary Smrkovský, vnitřní stráž Barbory, venkovní stráž Mary Pěchota; výbor majetku Anna Šemík, Frant. Pešek Ant. Stejskal; spolkový lékař C. Rosewater náleží k Táboru Nebraska, č. 4771.

Český Hrad, č. 77, Imperial Mystic Legion,
odbývá schůze každý prvý a třetí čtvrtek v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na rohu 13. a William ul. Jos. Klepetko, tajemník.

SOUTH OMAHA

Těl Jed Sokol v So Omaha
odbývá své pravidelné schůze jednou měsíčně a sice každé 1ní pondělí v měsíci v místnosti Jana Koutského, na rohu 20. a Q. Starosta Bedř. Dienstbier, tajemník Fr. Beňák, 108 18th a N St., účetník Vác. Vrabec, 16th a S St., pokladník František Hájek, 20, mezi N a O ul.

Praha Lože č 328 AOUW.
odbývá své pravidelné schůze 1. a 3. středu v měsíci v síni p. Koutského, na 20. a Q ulici. Fr. Welich, Mistr Práce, F. J. Fitle, taj. 211 N. 22. Jos. Váchal, účetník, 20. a P ulice. Poklad. Bedř. Dienstbier, 20. a O ul.

Řád Palmové Dřevo č 7
Kruh Dřevařek, v So. Omaze, odbývá schůze své každé poslední pondělí v měsíci v místnosti Fr. Koutského. Marie Vomáčka Důstojná poručnice, Katie Vomáčka místopředsedka, Katie Vocásek, 267 So. 23. Str., tajemnice, Františka Pivoňka bankérka, Anna Vlach, věštkyně, Barbora Racek, průvodčí, Elen. Ebel, vnitřní stráž, Terezie Vocásek venkovní stráž.

Připravte se na výnosné místo

navštěvováním nejpopulárnější a nejúspěšnější školy,

Boyd's Commercial AND Shorthand College

503 Bee budova,
OMAHA.

Úplný obchodní běh, knihvedení, krasopis, obchodní zákon, atd.

Úplný těsnopisecký a strojopisecký běh, úplný anglický běh.

Zimní běh započne v pondělí 3. září.

Katalog a úplné podrobnosti sdělí se na požádání. Studujícím, kteří toho by si přáli, pomůže se k vydělání stravy po čas běhu školního.